

har ønsket grænser for vækst i de store landbrug, og det er det, vi nu lægger op til forhandling af.

Endelig har forslaget nogle andre miljøvinkler. Det er sådan, at man skal betragte nedsættelsen af grænsen for antal dyreenheder pr. be-drift til 750 som et miljøtiltag. Vi ved godt, at de store svineproducenter ikke er tilfredse med det, men det er vi til gengæld.

Vi ved godt, at svineproducenterne lige indtil sidste år var med til at skabe positive udsving på betalingsbalancen – det gør de ikke mere – men til gengæld har den intensive svineproduktion nogle omkostninger, som vi i mit parti tager meget alvorligt: miljøet, lugtgenerne for det omgivende samfund, jordprisernes himmelflugt, fordi de store svineproducenter skal have plads til at udbrede noget mere gylle, og forarmelsen af det danske bondeland, som kunne være udsigten, når vi om 10 år kun havde kæmpefarme tilbage. Det har i hvert fald været skrækvisionen.

I Det Radikale Venstre er vi ikke uventet tilfredse med lovforslaget, som regeringen lægger frem her, og vi glæder os til at gå ind i konstruktive forhandlinger om det.

Til allersidst vil jeg sige, at det her forslag standser ikke strukturudviklingen. Den vil fortsætte, fordi 80 pct. af brugene er under 70 ha, men det sætter en grænse for de allerstørste, og det er vi tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Vibeke Peschardt er selv opmærksom på, at dette her forslag, som regeringen har fremsat, ikke stopper den strukturudvikling, som er i gang. Og det er jo i hvert fald sådan, at den samlede overgrænse på de 750 dyreenheder rent faktisk kun omfatter 1 promille af bedrifterne. Altså denne overgrænse har ikke nogen speciel betydning for strukturudviklingen og det store antal mellemstore bedrifter, vi snakker om.

Her vil jeg gerne spørge Det Radikale Venstre: Hvad vil man gøre ved det problem, som opstår, ved at 100 ha-grænsen faktisk forhindrer en omlægning af de mellemstore landbrug i Danmark til økologisk drift?

Det vil blive konsekvensen af regeringens forslag, og det er det, der er helt galt. Det var det, jeg kaldte disharmonien, og jeg tror ikke, det er tiltænkt. Men jeg havde en fornemmelse af, at hr. Erling Christensen f.eks. slet ikke for-

stod problemstillingen. Det håber jeg Det Radikale Venstre gør. Og jeg vil godt spørge: Hvad vil man gøre ved problemet?

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Af hensyn til min nattesøvn ville det være befriende, hvis fru Vibeke Peschardt kunne bekræfte hr. Erling Christensens udsagn og svar på mit spørgsmål om fortrinsstilling.

Vil Det Radikale Venstre bekræfte, at fortrinsstilling er til debat for bl.a. at modvirke jordprisernes himmelflugt?

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Mit første spørgsmål til Den Radikale ordfører er også om fortrinsstilling.

Hvis man har en ejendom på 50 eller 60 hektar og man gerne vil have jord, fordi man står over for et harmonikrav, skal en ejendom på 5 hektarer så – hvis man kommer over de 70 – have fortrinsstilling, en på 5 hektarer, der hverken har dyrisk produktion eller noget som helst andet, skal den så have fortrinsstilling? Jeg ved godt, at man har et landmandskrav, men det landmandskrav giver jeg ikke ret meget for.

Så taler fru Vibeke Peschardt om den kolosale strukturændring, der er sket med de store svinefarme rundt omkring. Jamen er det en stor strukturændring? Af 141.000 ejendomme er der kun 1.015, der har over 250 dyreenheder – 1.015 ejendomme fordelt i hele Danmark. Er det den store katastrofe, man lægger op til?

Det er den udvikling, der har været i de sidste 20-30 år. Forventer man virkelig, at om 5 år har alle råd til at købe Danmark op? Det er en meget lille udvikling, der har været. Nogle steder har den været tæt, andre steder er den der slet ikke; nu vil man stoppe den over det hele.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg må indrømme, at jeg forstår ikke rigtig, hvorfor grænser på 100 hektar gange 3 skulle bremse for økologisk landbrug. Altså en gård på 100 hektar kan tage 90 køer, og det er jo dér, økologien foregår lige for øjeblikket; det er dét, der er mest af på økologiområdet. Så egentlig mener jeg ikke, at hr. Keld Albrechtsen har ret i det.

Til hr. Christian Mejdahl må jeg sige, at det kan godt være, at jeg hører dårligt, men jeg forstod i hvert fald ikke spørgsmålet. Det var no-